

УДК 377.1 : 37.013.42

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Соціально-економічне життя, високі темпи оновлення технологій в усіх сферах професійної діяльності людини диктують необхідність неперервного професійного вдосконалення фахівця будь-якої галузі. Тільки в такий засіб він може адаптуватись до науково-технологічних інновацій, опанувати нові знання і напрями професійної діяльності впродовж всього свідомого життя. Сьогодні значущість необхідності постійного оновлення знань проілюстрована визначенням індексів глобальної конкурентоздатності Всесвітнього Економічного Форуму: країни на стадії керованої продуктивності базуються на змінних капіталу на 18, 7 % від їх показників, а країни на стадії керованої інновації отримують 24, 2 % загальної кількості показників національної економічної конкурентоздатності зі змінних, пов'язаних з людським капіталом [16, с. 7]. Тобто зростання актуальності і затребуваності концепції неперервної освіти є очевидним. Нині майже в усіх країнах освіта дорослих висунута на визначальні позиції в основних напрямках соціально-економічного розвитку сучасного світу.

В наукових працях неперервна освіта характеризується такими основними функціями: *компенсуючою* (надання дорослій людині можливості надолужити упущення в освіті в дитячому і юнацькому віці з будь-яких причин, тобто заповнення прогалин у базовій освіті); *адаптивною* (оперативна підготовка і перепідготовка в умовах мінливої виробничої і соціальної ситуації); *розвивальною* – акмеологічною (неперервне збагачення творчого потенціалу особистості, задоволення її духовних запитів) [3]. Особливості управлінської діяльності зумовлюють необхідність реалізації керівниками ПТНЗ адаптивної і водночас розвивальної функцій неперервної освіти. Безсумнівно, дорослі люди прагнуть вчитися за умов реального

бачення ними необхідності навчання та можливості «використати його результати для покращення своєї діяльності» [10]. В Меморандумі неперервної освіти Європейського союзу зафіксовано: «Європа вже вступила в «епоху знань»...». Тому сьогодні безперечною є теза, що успішний перехід до економіки і суспільства, оснований на знаннях, має супроводжуватись процесом неперервної освіти – учіння довжиною в життя (lifelong learning). Відтак, у ХХІ столітті концепція освіти впродовж всього життя набула ключового значення. Очевидно, що необхідність у неперервній освіті виникає щоразу, коли людина зустрічається з чимсь новим, що з'являється в його професійному й особистому житті. Тому вона має репрезентувати не тільки освітній шлях людини довжиною в життя з широким спектром можливостей доступу до неї, але й «трьохмірний освітній простір, в якому кожна людина може і зобов'язана знайти свою освітню траєкторію, що відповідає її індивідуальним запитам і потребам суспільства, рівень глибини якої залежить лише від його здібностей» [1, с. 21].

Складовою частиною цілісної системи неперервної професійної освіти є неперервне підвищення професіоналізму керівників ПТНЗ як реалізація їх потреби в постійному професійному вдосконаленні. Основною сферою реалізації неперервності вдосконалення професіоналізму управлінця (менеджера) є післядипломна, додаткова освіта та самоосвіта. Самоосвіта керівного персоналу ПТНЗ (як окремий елемент системи післядипломної педагогічної освіти) має бути керованою в міжкурсовий період за акумулятивним принципом і слугувати фундаментом для здобуття вищих освітньо-кваліфікаційних рівнів [1313, с. 252].

Здійснивши пошук оптимальних шляхів підготовки керівників навчальних закладів у системі неперервної педагогічної освіти, Л. Кравченко науково обґрунтувала теоретичну концепцію процесу поетапної професійної підготовки менеджера освіти як компетентнісно-концентричну цілісність у контексті модернізації освіти та інноваційних ринкових парадигм управління. Ця концепція заснована на «взаємопов'язаних ідеях-концептах»,